

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ ΕΟΡΤΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ 2007

Αριθμ. Πρωτ.

1040

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΩ*

Τῷ Παναγιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως,

Νέας Ρώμης καί Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἁγίας Πόλεως

Ἱερουσαλήμ καί πάσης Παλαιστίνης,

Ἀσπασμόν ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὑπερφυῶς ἐκ Παρθένου Τεχθέντι.

«Θεός τό τεχθέν, ἡ δέ Μήτηρ Παρθένος. Τί μεῖζον ἄλλον καινόν εἶδεν ἡ κτίσις;». Ἡ τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστοῦ Γεννῶν ἔλευσις πληροῖ καί πάλιν τήν Οἰκουμένην θαυμασμοῦ, χαρᾶς καί ἀγαλλιάσεως. Ἰδού, τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καί ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, τό τοῖς ἁγίοις Προφήταις προκηρυχθέν, πέρας λαβεῖν ἐπείγεται, «Θεός ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος», ἵνα θεώσῃ τό πρόσλημμα, παρέξων τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων διὰ Σταυροῦ καί Ἀναστάσεως καί Ἀναλήψεως, ἀθανασίαν καί ζωήν καί συγκαθεδρίαν μετὰ Πατρός καί Υἱοῦ καί Πνεύματος Ἁγίου. «Ἰδού, Παρθένος τεκοῦσα βρέφος, τήν δίψαν ἔπαυσεν εὐθύς τήν τοῦ Ἀδάμ καί τοῦ Δαυίδ», δίψαν ἐκ τῆς ἀπωλείας τῆς Ἑδέμ καί τῆς ἐπικρατείας τῆς ἁμαρτίας. Ἀλλ' ἰδού, «τήν Ἑδέμ Βηθλεέμ ἤνοιξε, δεῦτε ἴδωμεν· τήν τρυφήν ἐν κρυφῇ εὕρομεν· δεῦτε, λάβωμεν τά τοῦ Παραδείσου ἔνδον τοῦ Σηλαίου».

Εὐλογηθέντες οἰκονομία Θεοῦ, πάντοτε ἀτενίζειν εἰς τοὺς Ἁγίους καί Θεοβαδίστους Τόπους, τοὺς δυνάμει Χριστοῦ καί νῦν καί ἀεί ἱσταμένους εἰς μαρτυρίαν τῆς τοῦ Χριστοῦ φανείσης Βασιλείας, ἡμεῖς οἱ τῆς ἐπιγείου μέν Βηθλεέμ ταπεινοί Φύλακες, τῆς Μυστικῆς δέ Βηθλεέμ, τῆς προσκομιδῆς τῶν θείων τῆς Εὐχαριστίας Δώρων, ταπεινότεροι ἱεουργοί, καί τῆς νοητῆς καί ἐπουρανίου Βηθλεέμ ἐπιθυμηταί, ἐν τῇ ὁποίᾳ καρπός τοῦ Ξύλου τῆς Ζωῆς ἐστὶν ὁ Χριστός, μορφούμενος μυστικῶς εἰς τὰς καρδίας τῶν πιστῶν τῇ χάριτι τοῦ Αὐτῷ ὁμοτίμου καί συμφυοῦς Ἁγίου Πνεύματος Αὐτοῦ, ἐκθαμβούμεθα τῇ ὑπερβολῇ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ καί τῷ βάθει τῶν κριμάτων Αὐτοῦ. Ἀληθῶς, «ἡ Σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον καί ὑπῆρξε στύλους ἑπτὰ», δηλονότι, κατὰ τοὺς ἁγίους καί θεοφόρους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας «ἡ ἐνυπόστατος καί ἀπαράλλακτος τοῦ Πατρός εἰκὼν καί σοφία ... ἄνθρωπος εὐδοκήσας γενέσθαι φιλανθρωπίας ὑπερβολῇ, διὰ τό σῶσαι τόν

ὕπ' αὐτοῦ δημιουργηθέντα πρότερον ἄνθρωπον, ὥκοδόμησεν ἐαυτῷ οἶκον ὑλικόν τε καί ἔμψυχον, τόν τοῦ ἰδίου σώματος ναόν, ἐκ τῶν ἀχράντων αἱμάτων καί τῆς σαρκός τῆς παναγίας Παρθένου καί Θεοτόκου».

Ἐν τῇ ὑπερφυεῖ δέ ταύτῃ ὑποστατικῇ ἐν τῷ Χριστῷ Ἑνώσει τῶν δύο μορφῶν, θείας τε καί ἀνθρωπίνης, ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ, ὑπήρεισε «τῷ παρ' αὐτῆς εἰς κατοικίαν ἐαυτῇ δημιουργηθέντι σωματικῷ θείῳ ναῷ, στύλους ἑπτά, τάς τοῦ παναγίου πνεύματος ἐνεργείας ἑπτά, κατὰ τήν τοῦ Ἡσαίου δηλαδή πρόρρησιν» · «ἄφ' οὗ γάρ ἐπλήρωσε τήν δεσποτικήν σάρκα, ἀπ' αὐτῆς ἦντλει, ὡς ἀπό δεξαμενῆς, καί ἐδίδου τοῖς προφήταις καί ἀποστόλοις τάς δωρεάς». Ἐνεπλήσθη, τοίνυν, ἡ Οἰκουμένη τῶν δωρεῶν τῆς ἀκτίστου Αὐτοῦ ἐνεργείας, Οὕτινος ἡ ἀρετή ἐκάλυπεν οὐρανοῦς, καί «ἐθεασάμεθα τήν δόξαν Αὐτοῦ, δόξαν ὡς Μονογενοῦς παρὰ Πατρός πλήρης χάριτος καί ἀληθείας».

Ὁ δέ τῆς Ἀληθείας ἐχθρός καί τῆς ἀνθρωπότητος ἀπηνῆς τύραννος, ἐδέξατο σήμερον τά προμηνύματα τῆς αὐτοῦ καταργήσεως καί τῆς τῶν ἀνθρώπων ἐν Χριστῷ εὐφροσύνης καί σωτηρίας· «Εἰς τοῦτο γάρ ὁ Λόγος ἄνθρωπος καί Υἱός ἀνθρώπου ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὁ ἄνθρωπος χωρήσας τόν Λόγον καί τήν υἱοθεσίαν λαβών, γένηται υἱός τοῦ Θεοῦ», κατὰ τόν Ἅγιον Εἰρηναῖον, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου τεμόντος διαμπάξ τήν πρός Αὐτόν ἐχθραν καί ὀλέσαντος τήν τοῦ «ψυχοφόρου κρατοῦντος» διαβόλου δύναμιν. Ἡ εὐφροσύνη δέ αὕτη εἶναι μεγάλη, διότι «ἄφ' οὗ γάρ Παρθένος μήτηρ καί μήτηρ Παρθένος, ὁ στεναγμός ἐπαύσατο· ἡ θυγάτηρ τό μητρικόν διέλυσε ἔγκλημα· δι' αὐτῆς γάρ ὁ Δεσπότης σαρκωθείς πρός ἡμᾶς ἐπεδήμησεν. Ἦλθε δέ τά λυπηρά μεταβαλεῖν εἰς χαράν, ἦλθε τήν κατώδυνον ἀλλάξαι συνήθειαν, ἦλθε τά κάτω τοῖς ἄνω εἰρηνοποιῆσαι».

Τηλικαύτης χαρᾶς εὐαγγέλια καταγγέλλοντες πανταχοῦ ἀπό τοῦ Θεοδέγμονος τῆς Βηθλεέμ Σπηλαίου, εὐχόμεθα ὀλοψύχως, ὅπως ἡ Ὑμετέρα πεφιλημένη Ἡμῖν Παναγιότης, σύν ὀλοκλήρῳ τῇ κατ' Αὐτήν Πρωτοθρόνῳ Ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως, Κλήρῳ τε καί εὐσεβεῖ λαῷ, οἵκοι τε καί τῇ ὑπερορίᾳ ἕως περάτων τῆς Οἰκουμένης, πάντοτε καταυγάζεται τῷ φωτί τῆς ἐν Χριστῷ ὑποστατικῆς ἐλπίδος, μεθ' ἧς ὁ νέος Ἰσραὴλ ἀληθῶς, κατὰ τό ἀποστολικόν, ἐλέγχομεν τά μή βλεπόμενα ἀγαθά τῆς Βασιλείας τοῦ ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντος Παντοκράτορος Θεοῦ καί Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπί δέ τούτοις, ἀπευθύνοντες ἀπό τοῦ Σπηλαίου τῆς Ἀγίας Βηθλεέμ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν τάς συγχαρητηρίους Ἡμῶν προσήσεις καί θερμὰς εὐχὰς τῇ Ὑμετέρᾳ Σεβασμιοποθήτῳ Ἡμῖν Παναγιότητι, τῇ περί Αὐτήν σεπτῇ Ἱεραρχίᾳ καί τῷ πεπιστευμένῳ Αὐτῇ Κλήρῳ καί λαῷ, κατασπαζόμεθα Αὐτήν ἀδελφοποθήτως ἐν τῷ ἐκ Παρθένου Τεχθέντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν καί διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2007.

Τῆς Ὑμετέρας Γερασμιωτάτης Παναγιότητος

Ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

* Ὅμοια γράμματα ἐστάλησαν καί εἰς τοὺς λοιποὺς Πατριάρχας καί Ἀρχηγούς τῶν
Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν